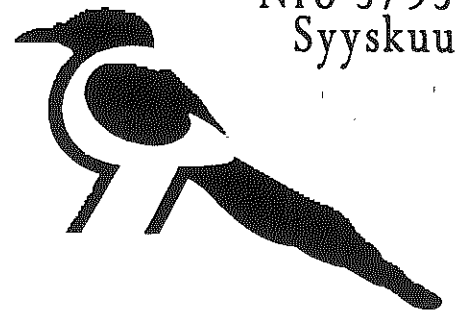

Lintunen

Nro 3/95
Syyskuu

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Kirppis

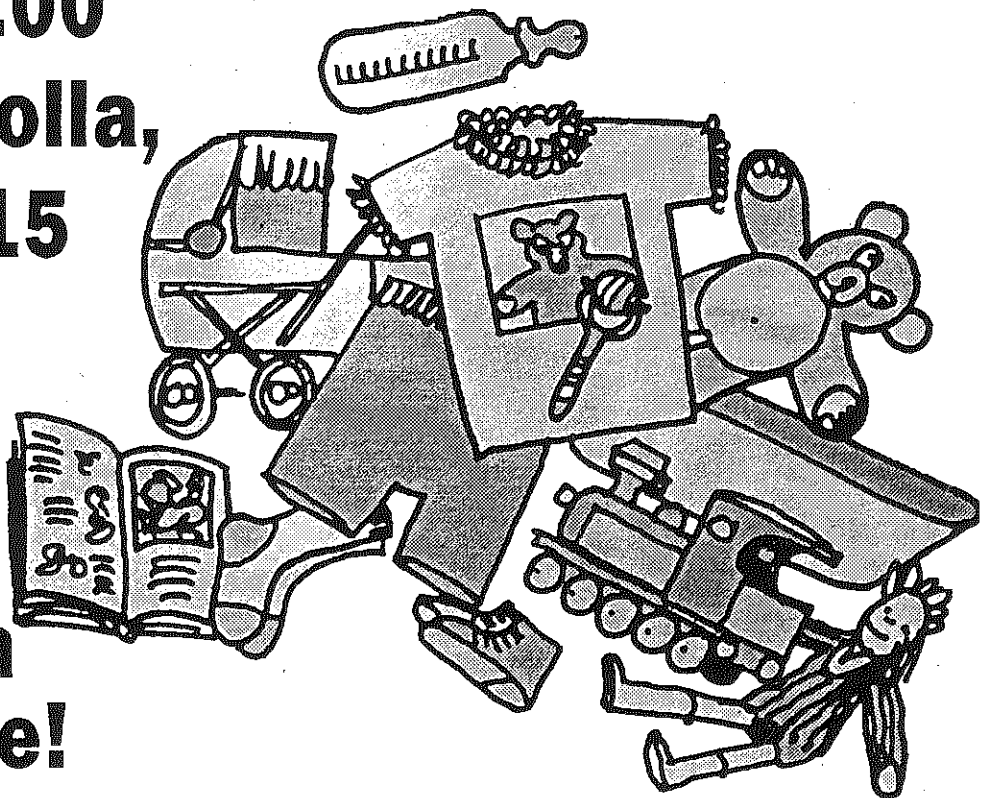
Lastenvaatteiden ja
-tarvikkeiden kierrätyspäivä
sunnuntaina 24.9.95

klo 10-14.00

Kansantalolla,
Vallikatu 15

Puffetti,
vohveleita,
makkaran-
paistoa

Tervetuloa
koko perhe!

Puheenjohtajanpalsta

Puheenjohtaja puhisee

Hyvää syksyn jatkoa kaikille jäsenille ja muillekin Lintuvaaralaisille. Lintusen jakelua laajennettiin kevään numerosta alkaen; nyt lehti tulee joka kotiin Lintuvaarassa. Toivottavasti kaikki uudet lukijat huomaavat lehtemme erinomaisuuden ja tulevat innolla jäseniksi Omakotiyhdistykseen.

Vuosikokouksessa esitellään uudet säännöt, jotka muuttavat yhdistyksemme asukasyhdistystyyppiseksi. Olemmehan ajaneet jo vuosia kaikkien lintuvaaralaisten etuja byrokraattien Espoossa. Tämä työ ei Espoossa lopu eikä vähene. Juuri kun Tielaitos kovan painostuksen tuloksena jätti Kehä II:n jatkon pois suunnitelmistaan, kaupunki tuo esille uuden yleiskaava luonnoksen, jossa Kehä II jatko on mukana! Samanaikaisesti Vantaa pitää huolta uudesta Myyrmanistaan ja varjelee Kehä II:n linjauksia omissa suunnitelmissaan. Ollos huolestunut, byrokraatit valveil on.

Kaupunki ei tule luopumaan Kehä II jatkamisesta Lintuvaaran ohi helpolla. Se saattaa hävitä taisteluja esim. valtuustossa, mutta yrittää aina uudes-

taan. Tämän kaltainen vuosia, jopa vuosikymmeniä, jatkuva työ asettaa kovia vaatimuksia paikallisille yhdistyksille ja aktiiveille. Innostunut vastustus ei riitä vaan vaaditaan sitkeää ja "tylsää" vastustusta. Juuri tässä on omakoti- ja asukasyhdistysten voima; niissä tietoisuus kaupungin pitkän tähtäimen toimista siirtyy perintönä hallitukselta toiselle. Tulemme olemaan taas aktiivisia, kun Espoon yleiskaavaa käsitellään. Asiasta enemmän Kalevin Onnelan artikkelissa toisaalla tässä lehdessä.

Kun tästä jutusta tuntuu tulevan taas kaupungin suunnittelijoita moittiva, annetaanpa vähän kehuja. Viime viikolla TV näytti koko Suomelle miten joukkoliikenteen ongelmat hoidetaan Espoossa. Busseihin hankitaan satelliittipaikantimet ja pysäkeille niiden seurantajärjestelmät. Uudistuksen jälkeen on ihanaa seistä Jääskeläntien pysäkillä odottamassa 510. Minun ei tarvitse enää arvata paljonko bussi on myöhässä, vaan voin tarkistaa sen monitorista. Tällaista voi keksiä vain espoolainen insinööri! Minulla espoolaisena insinöörinä olisi pari parannusideaa joihin voisi tuhlata esim 20 miljoonaa:

- Jokaiseen bussiin seuranta matkustajamäärästä: pysäkillä olisi kiva tietää montako ihmistä bussissa jo seisoo
- Jokaiselle pysäkillä monitori, josta reaaliajassa näkyy kaikkien Espoossa liikkuvien bussien sijanti: odotellessa bussia olisi jotain tekemistä
- Liitetään em. seuranta Internetiin, jolloin esim. San Diegossa tai Pariisissa voidaan seurata Espoon bussin liikehdintää. Onhan noloa, että minä saan selville San Diegon ruuhkatilanteen tai Turun säätilan omalta mikroltani, mutten Espoon bussien kuormitusta.

Paljon tylsempi idea, johon kukaan itseensä kunnioittava insinööri ei innostu, olisi

- bussivuorojen lisääminen
- aikataulujen muuttaminen vastaamaan todellisia ajoaikoja sekä
- jokaiselle pysäkillä pysäkkikohtaiset aikataulut

Raimo Salminen

Vuonna 1995 Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

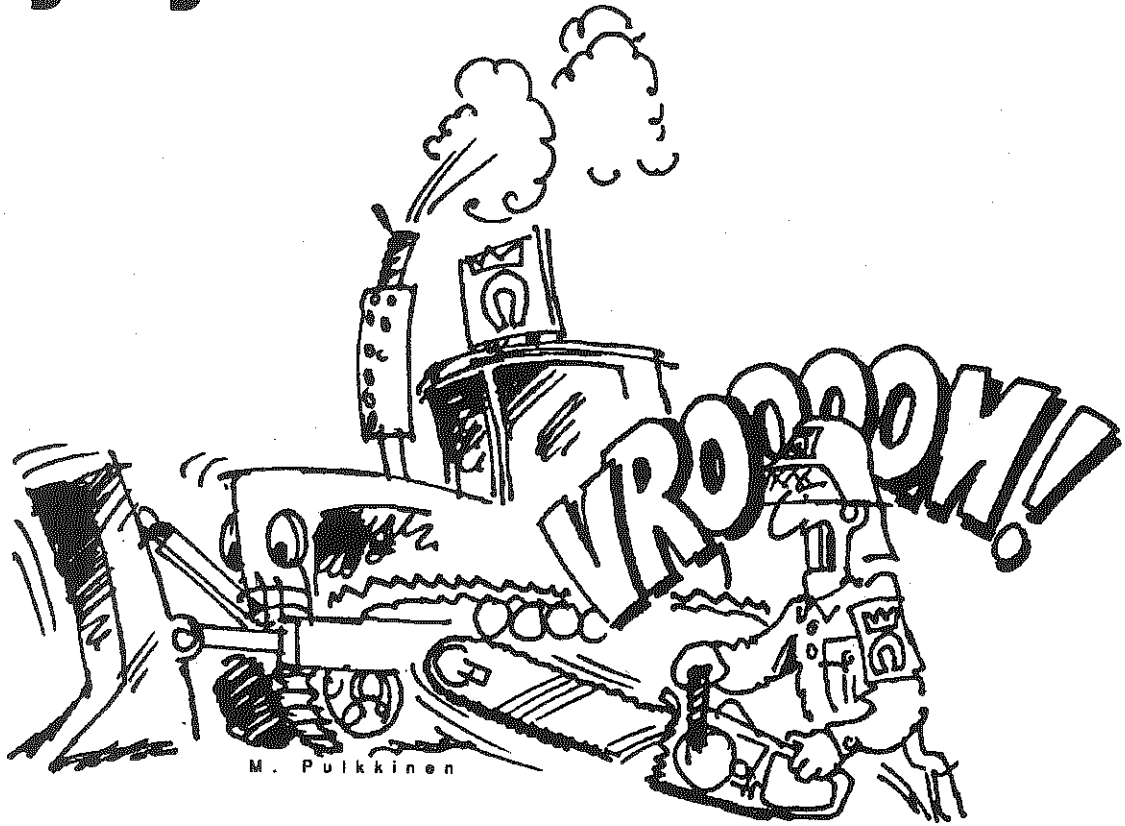
Sirkka Häggqvist		Päivälinnuntie 4	541 394
Marja-Leena Karhula		Jääskeläntie 24	542 990
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	517 202
Leena Laine	jäsenkirj.	Sinirinnantie 9-11 A	543 629
Kalevi Onnela	vpj	Pensaskertuntie 1 B	547 1480
Arja Pihlajisto	siht.	Hämeenkylläntie 29 B	544 502
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	514 005
Hannu Räsänen	taloud.hoit.	Sininärhentie 2	519 260
Raimo Salminen	pj	Keltasirkuntie 14 A	543 630
Jukka Sulku		Yöllinnuntie 5	545 390
Kari-Jukka Valtonen		Sinirinnantie 9-11 B	546 618

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Toimittuskunta
Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Sirkka Häggqvist, Raimo Salminen,
Malina Valtonen
Levikkilä 1100 kpl

Ilmottustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat Paulakosken kaupassa Lintuvaarantie 50, T-kauppa Kotikulmassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa
Taitto Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopalkka
Monila Oy, Sömäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Kehä II:n jatko Lintuvaaran läpi - nyt yleiskaavassa

Pääkaupunkiseudun vuoteen 2020 ulottuvasta liikennejärjestelmäsuunnitelmasta saatiin Kehä II:n jatko poistettua kovan työn jälkeen. Noin kymmenkunta kuvitellun tien vaikutusalueella Espoossa, Vantaalla ja Helsingissä toimivaa asukasjärjestöä kolusi ministereitä myöten päättäjiä. Suunnitelma hyväksyttiin 1994.

Nyt ehdotetaan Kehä II:n jatkoa Lintuvaaran läpi Espoon eteläosan yleiskaavassa. Vaikka pääkaupunkiseudun kunnat ja maan hallitus ovat sitoutuneet noudattamaan pääkaupunkiseudun liikennesuunnitelmaa, ei se näköjään hetkauta Espoon liikennehenkilöitä. Tilanne on vakavampi kuin luulisi. Pääkaupunkiseudun liikennesuunnitelma on poliittinen sopimus liikenneinvestoinneista ja sellaisenaan

voimakas, jos se pitää. Yleiskaava sensijaan on rakennuslain säättämä suunnitelma, jota asemakaavoissa on noudatettava. Päätöksen Espoon yleiskaavasta tekee viime kädessä Espoon valtuusto.

Mikäli Kehä II:n jatkoa ei vielä kukaan halua, on ryhdyttävä nopeasti toimiin. Puitteet jo osataankin: Lintuvaaraan uusi Kehä II-toimikunta, yhteys tällä kertaa pääasiassa Espoon puolen muihin järjestöihin ja tiedottaminen Espoon kaupungin johdolle, luottamushenkilöille ja tiedotusvälineille.

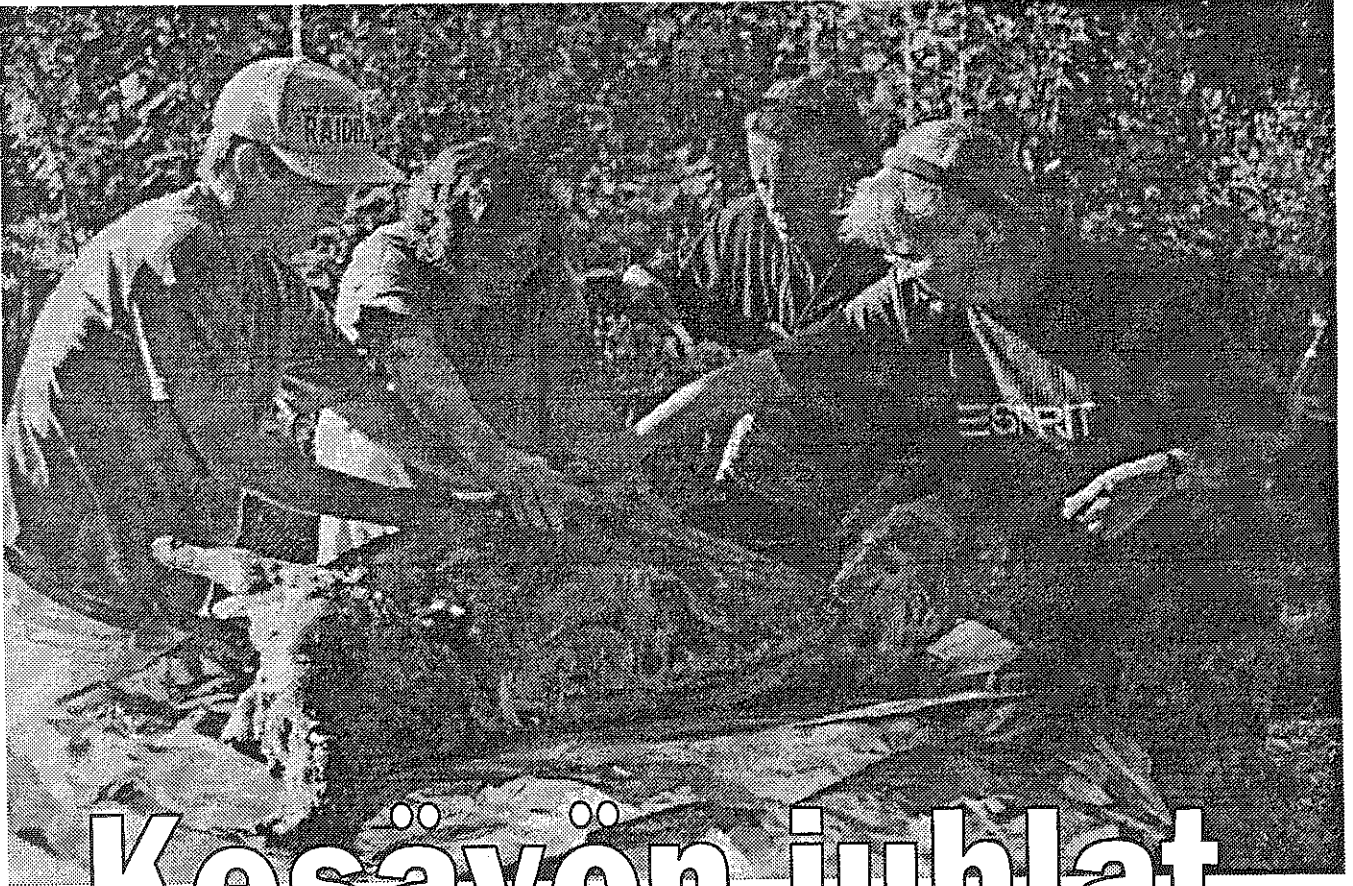
Espoo vyöryttää asiaa nopeasti: Alkueraan äänestykset ovat kaupunkisuunnittelulautakunnassa jo torstaina 7.9. Kauhukuvana väikkyy se uskomaton röyhkeys, jolla toteutettiin

keväällä Träskändan puistotien liittymäyhteys Kehä III:lle. Apulaiskaupunginjohtaja Pätiälän johdolla – käyttämällä hyväksi yksityistielain porsaanreikää – puuhattiin kaikessa hiljaisuudessa omakotiasutuksen ikkunan alle 80 km/h moottoriliikennetie ilman mitään kaavaa. Kaivinkoneet ilmestyvät kuin tyhjästä. Kiire oli kun alueelle oli tulossa asemakaava.

Asemakaavassa oli nimittäin tulossa toisenlainen, asukkaiden, lautakunnan ja kaavoittajan yhteistyössä laatima liikenne- ja rakennuskaava. Asukkaat olivat epätoivoissaan, mutta jäivät passiivisiksi. Paljolti siksi asia painettiin villaisella. Emme kai ole näin nöyriä Lintuvaarassa?

Kalevi Onnela

Pääosassa lammas - tässä täytettävänä.

Kesäyön juhlat

**Oi' tyttäret pyntätty kretonkiin ja haitar niin haikeesti soi . . .
Vaan ei ollut pitkä matka kenelläkään juhlapaikalle Muuttolinnunreitin Pikku-metsään kesäkuisena lauantaina, kun kyläläiset järjestivät lammasjuhlat.**

Onneksi lampaan lisäksi oli runsaasti tykötarpeita.

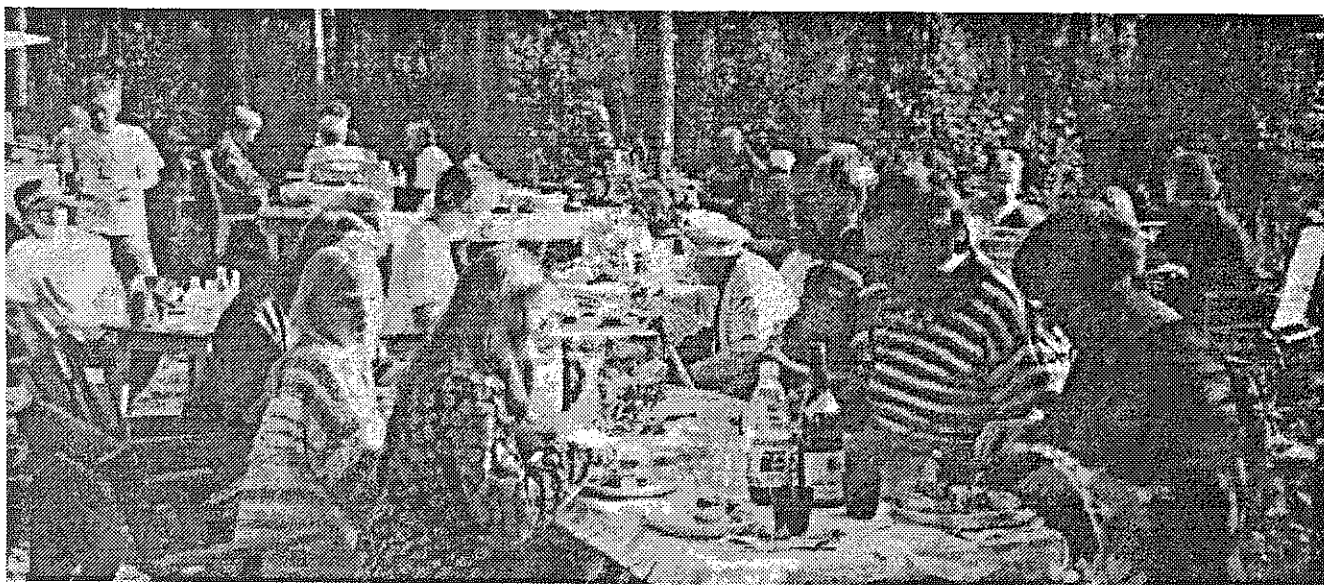
Tänä vuonna voidaan jo melkein puhua perinteestä, toisista lammasjuhlista kun oli kyse. Edellisistä oli tasan vuosi ja silloin koolla oli nelisenkymmentä kyläläistä. Tänä vuonna uskallettiin kutsua koko Muuttolinnunreitti ja samalla puolella Hämeenkyliäntietä asuvat paikkalinnuntieläiset, joten meitä oli enemmän, yli kuusikymmentä, nauttimassa upeasta kesäyöstä ja mukavien naapurien seurasta. Tunnelma oli iloinen ja ilmiselvästi tällaisia tilaisuuksia tarvitaan. Näin voi helposti tutustua vähän vieraampiin naapureihin ja juhlien jälkeen voi vaihtaa kuulumisia

eivät ole ainakaan kaikkia häirinneet. Viime vuoden lammas oli ystävällisesti ilmaistuna puolikypsä ja tämänvuotinen ylikypsä. Ehkä sitten ensi kerralla osumme keskelle ja saamme mehevän paistin syötäväksemme. Mutta ei tainnut lampaansyöjille tänäkään vuonna nälkä jäädä, vaikka juhlat jatkuivat aamuun asti - viimeisiä kesäyöstä ja yhdessäolosta nautiskelijoita hätyytteli sade kotiin aamuneljän jälkeen.

Jatketaan...

Tämänvuotinen muusikoiden satsaus toi juhlaan oman ainutlaatuisen tunnelmansa, ja toivottavaa tietysti on, että jatkossakin soittajia löytyy. Jatkoa uskon tulevan, niin mukavaa meillä oli. Ja hyviä kehitysvinkkejä otetaan mielellään vastaan, jotta meillä olisi entistä paremmat kyläläisten omat juhlat.

Maija-Liisa Saksa

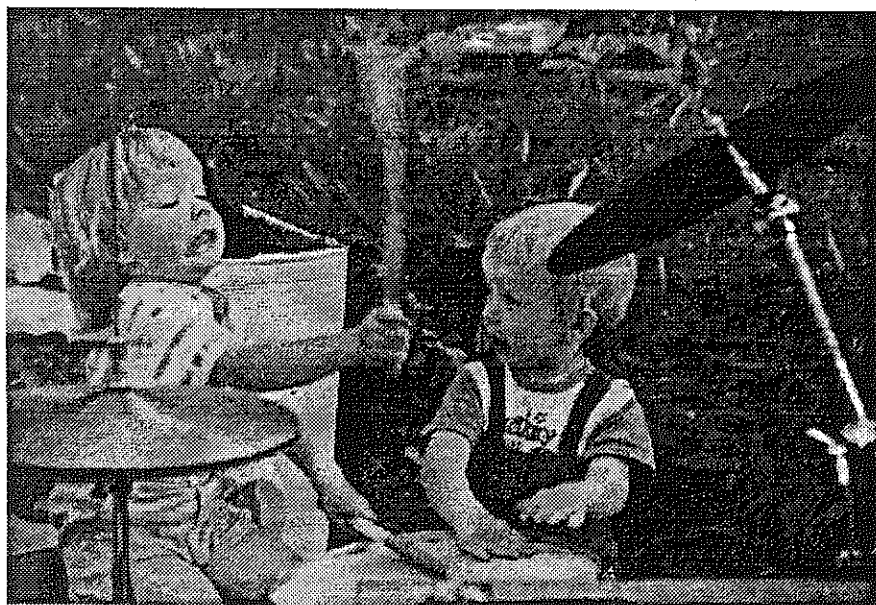
*Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa...
Kesäyö oli lämmin,
pitkä, valoisa.*

sellaistenkin kanssa, joita aiemmin on hädintuskin tuntenut. Samalla tulee esiin kylän rikkaus; meillä asuu täällä nuoria ja vanhoja, vasta muuttaneita ja alkuperäisasukkaita, yli neljäkymmentävuotta sitten talonsa useimmiten omin käsin rakentaneita.

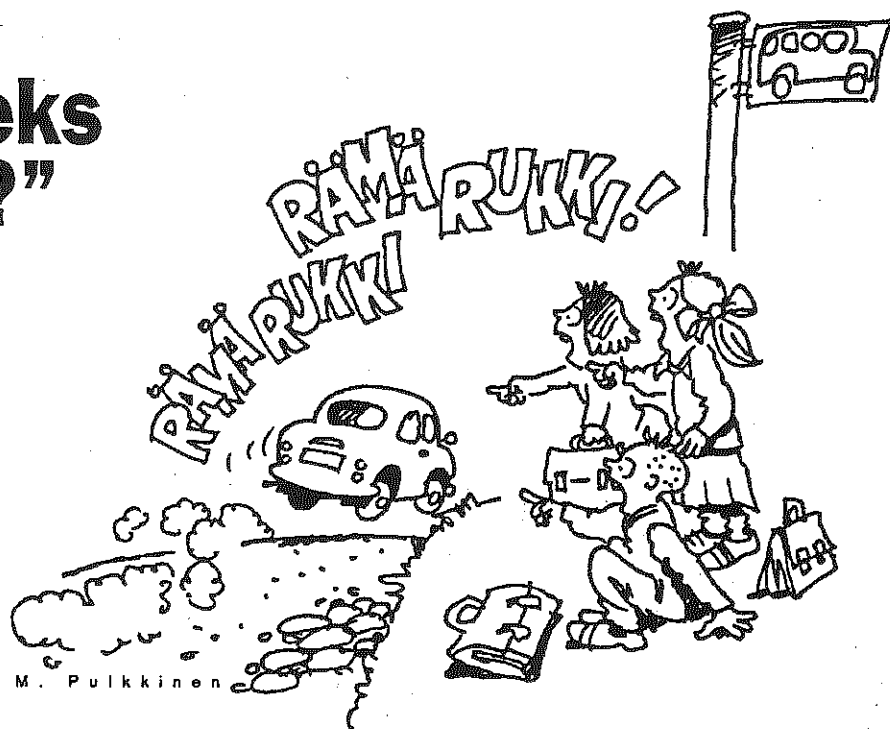
Tulevien lammasjuhlien orkesteri ?

Rosvolammas on arvoitus

Juhlat on rakennettu kumpanakin vuonna rosvolampaan ympärille. Lammas maustetaan marinadiin pari päivää aiemmin ja varsinainen isomman porukan satsaus tarvitaan lampaan täyttämiseksi, nuotiopaikan rakentamisessa ja lämmittämiseksi ja tietysti tulen ylläpitämisessä. Nimensä rosvolammas on saanut nuotion alla kypsentämisestä; lammasvarkaats paistivat paistinsa nuotion alla eivätkä vorojen etsijät osanneet epäillä mitään. Yhdessä tekemisen mukavuus tulee tällaisissa kyläjuhlissa selvästi esiin ja niinpä "pienet epäonnistumiset" varsinaisen lampaan osalta

“Pääseeks ookaan?”

Aloitin 7-vuotiaana kansakoulun punaisessa puurakennuksessa nykyisen Veräjapellon koulun kohdalla. Kaija-sisko vei minut ensimmäisenä päivänä. Pikkuveli, Yrjänä, jäi portinpieleen itkemään ikävänsä. Opettajakseni sain Alli Oksasen. Hänestä tuli suuri ihastukseni.

Teimme näet ihan ensimmäisinä koulupäivinä “retken” nykyiselle kirkonmäelle, jonka alapuolella koulun ja Veräjapellontien välissä (siinä missä nyt on pikkuinen pysäköintipaikka) oli hiekkakuoppa. Touhujen tuoksinassa oli erään tytön helmitaulu mennyt rikki. Siihen aikaan käytettiin vielä helmitauluja laskennon alkeisopetuksessa. Jostain syystä tämä tyttö sai päähänsä väittää opettajalle, että minä olin rikkonut hänen helmitaulunsa. Vakuutin silmät hämmästyksestä pyöreinä, että en ollut käynyt lähelläkään helmitaulua. Alli Oksanen sanoi: “Kun Sinikka noin vakuuttavasti kieltää, minä kyllä uskon häntä.” Sen jälkeen odotin uskollisesti joka päivä opettajaa pitkiäkin aikoja kävelläkseni hänen kanssaan yhtä matkaa kotiin päin. Taisin olla hänelle aikamoinen maanvaiva.

Oksasen pariskunta asui entisen Kauppatien, nykyisen Vallikalliontien varrella. Opettaja Oksanen oli hyvin uskovainen. Niin tietysti sitten minäkin. Pelkäsin pikkutyttönä ukkosta. Vasta sota-ajan isommat uhat poistivat minulta ukkoskauhun. Silloin 7–8-vuotiaana kuljin ukonilman aikana mökissä kädet ristissä nurkasta

nurkkaan, mutisin ja niiasin aina välillä. Olihan ihailemani opettaja sanonut, että mitään pahaa ei tapahdu, jos muistaa rukoilla.

Matka Jääskeläntieltä kansakoululle oli pitkä, mutta monella muulla oli siihen aikaan vielä paljon pitempi koulumatka. Linja-auto meidän kylälämmen kyllä kulki Helsinkiin, mutta eivät sillä lapset juuri matkustaneet. Linjurin päätepysäkki oli suunnilleen Kirvisentien kulmassa Valtatiellä, nykyisellä Lintuvaarantiellä. Koulumatkalla käyttäilimme auton tuloa pysäkkien kohdilla ja kysyimme: “Pääseeks ookaan?” Jos emme päässeet pensakuoro kiljui kurkkunsa pohjasta: “Rämä rukki, rämä rukki!” Jotkut kuljettajista ottivat meidät usein kyytiin. Eräs heistä oli Väinö Leander, joka pysyi jälkipolvellekin idolina. Ainakin meidän pihassa veljenpojat kavereineen halusivat leikeissään olla Väiskejä. Kaikkein pienin kehui olevansa Mäiski.

Lapsuudessani auto oli meidän kylällä vielä aika harvinainen. Tavaran kuljetuksetkin tapahtuivat yleensä hevosilla, joita paikkakunnalla oli muutama. Niillä saatiin mm. asukkaiden perunamaat kynnetyksi. Joskus sentään auto kävi perä-Harakassakin. Esim. silloin, kun meidän isä sai ostaa halvalla työpaikaltaan erilaisten pakkauslaatikoiden jätteitä. Meille ne kävivät polttopuiksi. Usein niistä näperrettiin muutakin. Kerran meille

tuotiin taatelilaatikoiden jäämiä. Laatikoiden päät olivat tammea ja meidän isä keksi, että niillä voidaan vuorata mökin seinät, jotta seuraava talvi olisi lämpöisempi. Niin tehtiin. Sitä ei kuitenkaan osattu ottaa huomioon, että vuorausmateriaaliin oli jäänyt taateleista makeutta. Kauniina kesäpäivinä löysivätkin ampiaiset, mehiläiset ja kaiken maailman herhiläiset tiensä meidän seiinämme ime-mään. Surina oli kaiken kesää mahtava ja pelon sekaisella kunnioituksella niihin Luojan luomiin tuli suhtautua, jos aikoi välttää kipeät pistokset iholla.

Kun kuorma-auto – tuotuaan tavaraa – lähti meiltä Helsinkiin päin, olivat viidakkorummut tehneet tehtävänsä ja auton lava oli täynnä kylämme kasvavaa kansaa. Koulun luona meidät sitten kyörättiin alas ihanasta vauhdin hurmasta, mutta koettuamme niin suuren nautinnon ei kotimatkakaan tuntunut pitkältä.

Sinikka Luja-Penttilä

TV:stäkin tuttu Sinikka Luja-Penttilä, entinen kansanedustaja ja ministeri (ainoa lintuvaaralainen joka on kohonnut näin korkealle poliittisessa elämässä!), on ensimmäisiä vakituksia asukkaita Lintuvaarassa - silloisessa perä-Harakassa. Hän rakennutti veljiensä kanssa kotimökkinsä tontille hirsitalon, joka vieläkin erottuu hyvin muiden uudempien ja vanhojenkin omakotitalojen joukosta. Sinikka on sittemmin palannut lähes juurilleen ja muistelee nyt lehtemme palstoilla mennyttä aikaa, mistä esitämme hänelle sydämelliset kiitokset!

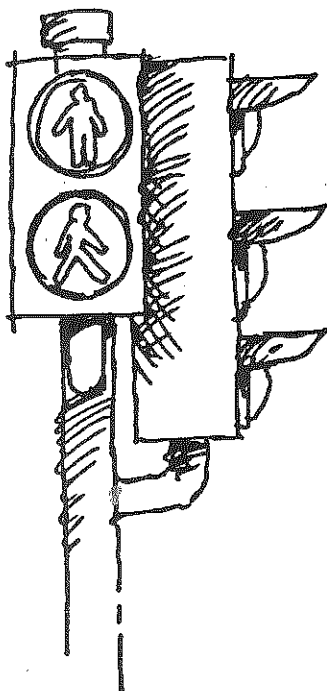
Liikennevalot Vallikadun ja Lintuvaarantien risteykseen

Lintuvaaralla on kaksi edustajaa kaupunginhallituksessa – Markku Markkula (kok) ja Kalevi Onnela (sit). Markku Markkula pääsi viime kevään vaaleissa myös eduskuntaan, ja nyt meillä on taas pitkää aikaa edustaja valtakunnantason politiikassakin.

Kalevi Onnela teki kaksi raha-aloitetta Lintuvaaran liikenneolojen kohentamiseksi ja kummatkin ottivat tulta. Kesän lopulla ilmestyivät miehet ja koneet Lintuvaarantien ja Vallikadun risteykseen ja tämän lehden ilmestymisen aikoihin valot lienevät jo toiminna.

Myös Paulakosken bussipysäkillä on näkynyt toimintaa. Ojaa on siirretty loitommaksi ja kunnollinen bussipysäkki alkaa muotoutua. Jalkäkäytävälle näkyy tulevan jatkoa ent. SYPiltä eteenpäin Lintuvaaran tiellä. Tämän täytyy kuitenkin olla vasta alkua, sillä Lintuvaaran tien kunto on surkea liikenteen määrä huomioon ottaen ja kun ajatellaan, että se on paikkakunnan pääväylä ja tiestön selkäranka.

Pitäkää yhteyttä Markkulaan ja Onnelaan!

Kesä on loppumaisillaan! Ihana kesä, jollaisten luulin jääneen lapsuusvuosiin. Alkukesän koleudesta sukeutui viikkokausien helle. Lapsuuskesät tulivat mieleen myös leppeistä, rauhallisista kesäilloista, joita ei häirinnyt ruohonleikkurien pärinän ketjureaktio. Pitkä pouta oli kulottanut nurmikot ja hiljaisuus toi mieleen ajat, jolloin moottoriruohonleikkurit eivät olleet vielä löytäneet kyläämme. Enää jäi kaipaamaan vain kedon kukkia ja perhosia.

Kukkivat ketomme ja niittymme saamme takaisin perhosineen kaikkineen, jos annamme niille tilaisuuden palata. Asia ei vaadi kuin vähän laiskuutta, mikä kyllä on sangen uhanalainen luonnonvara nyky-yhteiskunnassa.

Peruseriaatteena niityn tai kedon luomisessa on maaperän köyhdyttäminen. Jätetään ruohonleikkurit vajaan ja jokaviikkoisen parturoinnin sijaan annetaan nurmikoiden rehottaa. Niittopuuhiihin ryhdytään vasta sitten, kun heinät ovat heilimöineet ja mieluummin viikatteella tai sirpillä. Niitetty heinä voi kuivua muutaman päivän paikoillaan ja kerätään sitten pois, kun kuivuneet siemenet ovat varisseet maahan. Piha näyttää kyllä alkuvuodet tottumattoman silmään siivottomalta ja naapuritkin luultavasti lopettavat sen vuoksi tervehtimisen. Merkitsevien katseiden ristitulessa vaatii suurta itsehillintää olla vetä-

mättä leikkuria käyntiin. Muutaman vuoden kärsivällisyyden jälkeen toivottavasti naapuritkin huomaavat päivänkakkaroiden ja poimulehtien palanneen ja niiden myötä myös ensimmäiset perhoset.

Ketoprojekti on monivaiheinen. Ensimmäinen vuosi on pelkkää heinikkoa. Seuraavina vuosina kasvilajisto monipuolistuu aivan itsestään ja kolmen neljän vuoden kuluttua ilonasi on jo kukoistava kukkaniitty. Päämääränä on saada mahdollisimman monipuolinen lajisto asettumaan piha-piiriä koristamaan. Aikaa myöden voi huolella hoitamatta jätetyltä kedolta läytää jopa kolmekymmentä eri kasvilajia neliometriltä ja sellaisesta pihasta voi jo vähän ylpistyä.

Jos tuskastuu luontoäidin hitauteen kedon kasvattamisessa, voi kehitystä nopeuttaa kylvötoimin. Ostosiemeniä ei kyllä kannata toistaiseksi suosia, sillä ne ovat ulkomaisia, eivätkä viihdy kovin hyvin Lintuvaaran arktisilla alueilla. Paras on kerätä siemenet itse lähialueen pientareilta ja kasvattaa taimiksi ikkunanlaudalla tai kylvää suoraan haluttuun paikkaan. Oppia voi tähän toimeen hankkia 4H-liitosta, Luontoliitosta tai kantapään kautta. Kukin luonteensa mukaan. Asian harastus on lisääntymässä siinä määrin, että ohjeita – ja pian kotimaisia siemeniäkin – alkaa olla saatavissa.

T Pihlajisto

Kesäöinen luontoretki Kehä II:n linjauksella

Joukko aloittelevia luontoharrastajia päätti juhannuksen alla selvittää, mitä luonnon aarteita pyritään hautaamaan asfalttiin, autokansan rakastaman Kehä II:n alle Lintuvaarassa. Mukaan koetettiin tolppailmoituksin saada useampiakin, mutta kokoontuneen piirin kokoonpanoa tarkasteltaessa saati huomata, että taas keran puskaradio oli ollut tehokkain viestin.

Retki 20.6. alkoi Päivilinnuntien muuntajalta klo 22. Paikalle kertyi vajaa kymmenen innostunutta luonnonystävää ja pari miljoonaa vielä innostuneempaa hyttystä. Koko joukko yhdessä lähdimme vaeltamaan sähkölinjan alla kulkevaa polkua länteen.

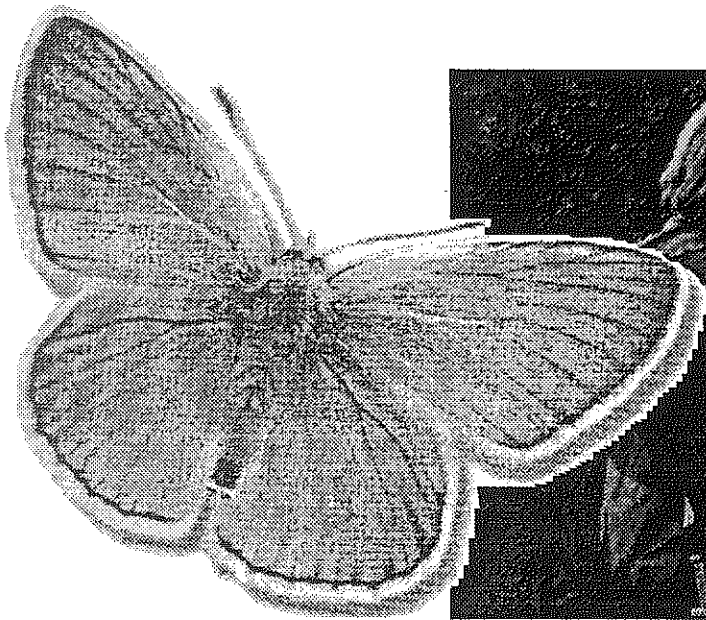
Työnjakokin havaintojen kartuttamiseksi selvisi tuota pikaa. Eräällä ryhmäläisellä oli kynä ja lehtiö, jonka hän luovutti toiselle havaintojen kirjaamiseksi. Eräällä ryhmäläisellä taas oli kamera, jolla saattoi ikuistaa

harvinaisimmat löydöt, mikäli hämärtyvässä kesäyössä ja sankassa hyttyspilvessä sai mitään filmille tarttumaan. Eräs ryhmäläinen toi mukaan tietämyksensä ja katsoi, Linneen luokitukseen ja vanhaan herbarioonsa vedoten, sen riittävän panostukseksi omalta osaltaan. Eräs jäsen taas toi mukaansa ystävänsä, joka ei hullumpaa seuraa ollutkaan.

Ensin kirjattiin puut

Niistä ei tullut pahempaa kinaa, kun oli päästy yksimielisyyteen, mikä vehmaan lehdon vehreistä asukeista oli pähkinäpuu. Saatoimme havaita,

että koko Suomen puusto – ehkä jaloimpia puistoharvinaisuuksia lukuunottamatta – oli alueella edustettuna aina vaivaiskoivusta alkaen. Lajien lukumäärä olisi saatu suuremmaksikin, jos olisi osattu erottaa pajut ja raidat lähisukulaisistaan ja hallittu hienojakoisempi luokitus muidenkin puiden kohdalla.

Pensastietämyskin oli rajoittunut, sillä taikinanmarja ja villivadelma taisivat jäädä ainokaisiksi nimeltämainituiksi.

Kukkia ja heiniä runsas kirja

Kukkien kirjossa sen sijaan päästiin kilpailemaan tietämyksillämme. Lillukat ja niittykellukat olivat kaikille tuttuja ja siniset kellotkin oli helppo muistaa ja tunnistaa, mutta leinikit ja rätvänät menivät taas kerran sekaisin, niin kuin ne tekivät jo parikymmentä vuotta sitten. Sen verran oltiin toisillemme vieraita ja luonnonrauhaa kunnioittavia, että erimielisyydet painettiin villaisella silläkin uhalla, että ylös tuli kirjattua aivan uusia lajeja tai ainakin nimensä muuttaneita. Ylimääräisiä pisteitä sai siitä, jos saattoi johdattaa joukon harvinaisuuden, kuten kissankäpälän, äärelle. Moni muukan kasvi löytyi juuri siitä paikasta mihin sen olimme jättäneet poimimatta kaksikymmentä vuotta sitten.

Tiedon valo sitävastoin sammui siinä kohdin, kun yritimme erotella heiniä ja sammaleita toisistaan. Yleisimmät timoteit, nuokkuhelmikät ja rahkasam-

maleet tulivat tietenkin kirjoihin ja kansiin, mutta entäs ne pari sataa muuta. Hyvin varustettu joukkomme ei ollut äkännyt ottaa mukaansa yhtään ainoaa värikuvakasviota! Samasta opuksesta olisi selvinnyt myös ne hennot, pienikukkaiset, valkoiset tähtikukat, jotka tämän laiminlyönnin ansiosta jäivät muistin varaan kotona nimettäväksi.

Perhosmetsästystä

Retken suo-osuudelle (Äijänsuo) siirryttäessä mukaan liittyi Lintusen nrossa 1/95 esitelty perhosasiantuntija Karl-Erik Lundsten (suurkiitos hänelle asiantuntevasta opastuksesta) ja pari miljoonaa uutta hyttystä, vaikka entisetkään eivät osoittaneet uupumisen merkkejä. Valorysäältä toiselle siirryttäessä olisimme olleet kiitollisia, jos olisimme huomanneet vetää saappaat jalkaan. Pieni epä-mukavuus unohtui pian, kun huomasimme mikä hillasato oli kypsymässä aivan kotimme nurkilla. Jokainen päätti mielessään tulla uudelle retkelle muutaman viikon päästä muovisaavin kanssa. Kaunista oli katsella myös karpalon kukintaa, joka runsaan vaaleanpunaisena koristi mättäitä. Harvoimpa keskikesällä on tullut suolla liikuttua!

Saaliin arviointi

Suokierros kiertyi takaisin lähtöpisteeseensä, vedenpuhdistamolle, jonka sulotuoksuista siirryimme loitommalle laskemaan retken saldoa. Erilaisia kasveja löytyi nimeltä mainiten noin 80 kappaletta ja ainakin sa-

man verran tunnistamattomia. Edelliseen lukuun eivät sisälly myöskään sienet eikä jäkälät.

Kesäkuun vilkkaassa yöelämässä lennelti miljoonien hyttysten lomassa – että mahtuivatkin – 54 eri perhoslajia pikkuperhoset mukaan lukien. Tähän lukuun pitää tietysti lisätä päiväperhoset ja ne lajit, jotka lentelevät vasta heinä- ja elokuussa.

Linnuista saatiin enimmäkseen vain äänihavaintoja, joista nimeämään kykenimme ainoastaan käen, sillä Mätäojan ruovikossa pahaa ääntä pitänyt otus ei suostunut näyttäytymään. Oletimme sen kuitenkin linnuksi, vaikka muitakin ehdotuksia esitettiin.

Suuremmista eläimistä näimme jälkiä ja jätöksiä, mutta taas tunnistamisvaiheessa asiantuntemus loppui kesken.

Kotonaan jokainen osallistuja vielä varmaan pani merkille ne kymmenet ja taas kymmenet hyttysenpistot, jotka rikastuttivat retken elämyksiä.

T.Pihlajisto

Öljy-säiliöiden tarkistus

Lintuvaarassa sattui viime kesänä öljyonnettomuus, joka johti parin tuhannen öljylitran valumiseen alueen ojiin. Syynä onnettomuuteen oli öljy-yhtiön huolimattomuus, joten se siitä. Jokaisesta onnettomuudesta pitäisi oppia jotakin, joten haastattelin Tord Holmlundia Öljylämmitysneuvonnassa puh. 632 200.

Maanalaisen säiliön korjaus

Säiliön tarkastaminen kannattaa aina. Uuden säiliön asentamista ilman vanhan tarkastamista ei missään tapauksessa kannata tehdä, sillä suurin osa säiliöistä on hyvässä kunnossa. Tässä yhteydessä ei missään tapa-

uksessa kannata ajatella koko lämmitysjärjestelmän vaihtamista, sillä varsin huonokuntoisetkin säiliöt voidaan korjata uudenveroisiksi.

Öljysäiliön korjaus voidaan tehdä lujitemuovipinnoituksella, joka voidaan tehdä joko koko- tai osapinnoituksena. Osapinnoitus antaa säiliön sisäpuoliselle syöpymiselle lähes täydellisen suojan. Tätä käytetään kuivissa tiloissa olevissa säiliöissä, silloin kun ulkopuolista korroosiota ei ole, tai se on vähäinen.

Kokopinnoitettu säiliö vastaa uutta säiliötä, siinä säiliön sisään laminoidaan kauttaaltaan paksu lujitemuovikerros. Tehdään vanhan säiliön sisään tavallaan uusi säiliö. Terässäiliö voidaan korjata myös hitsaamalla.

Kuka tarkastaa

Tarkastus kannattaa tilata aina valtuutetulta tarkastusliikkeeltä, jotka löytyvät puhelinluettelon keltaisilta sivuilta kohdata "Öljysäiliötarkastuksia". Suomessa säiliöiden tarkastus on yllättäen vapaaehtoista paitsi tärkeillä pohjavesialueilla, jollainen Lintuvaara ei ole. Sopiva tarkastusväli on 5 vuotta (lujitemuovisäiliöille 10 vuotta).

Kuinka tarkastus suoritetaan

Säiliön tarkastus alkaa puhdistuksella, jonka yhteydessä säiliöstä pumpataan talteen käyttökelpoinen öljy, joka työn päätyttyä luonnollisesti palautetaan säiliöön. Säiliön pohjalle muodostunut jätettä, joka on enimmäkseen öljypitoista vettä on käsiteltävä huolellisesti. Puhdistusjätteen pois kuljettamisesta huolehtii yleensä puhdistuksen tekevä liike. Tämä on kuitenkin syytä varmistaa työtä tilattaessa.

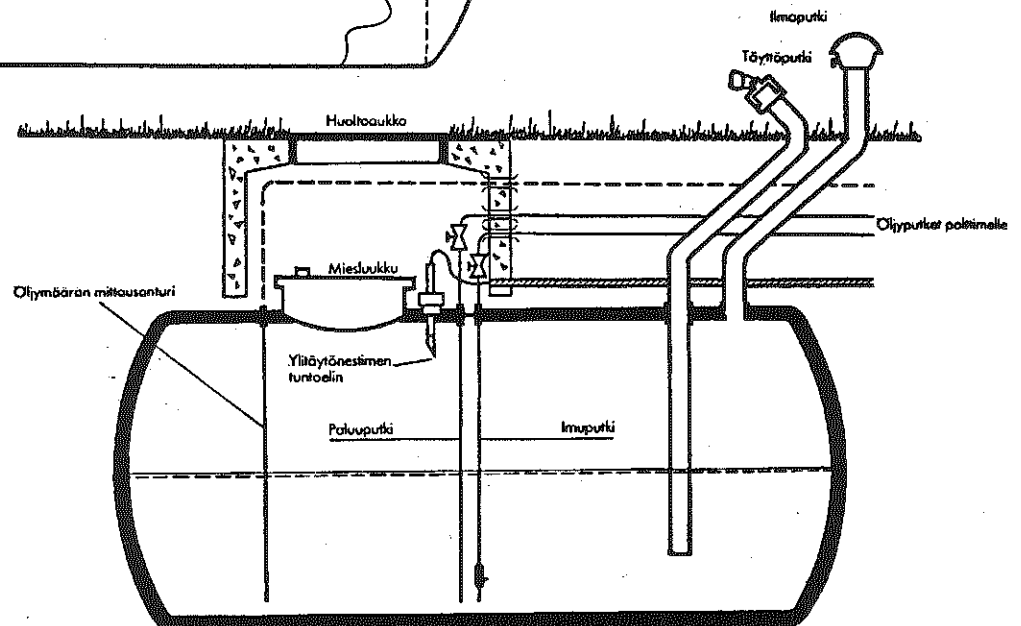
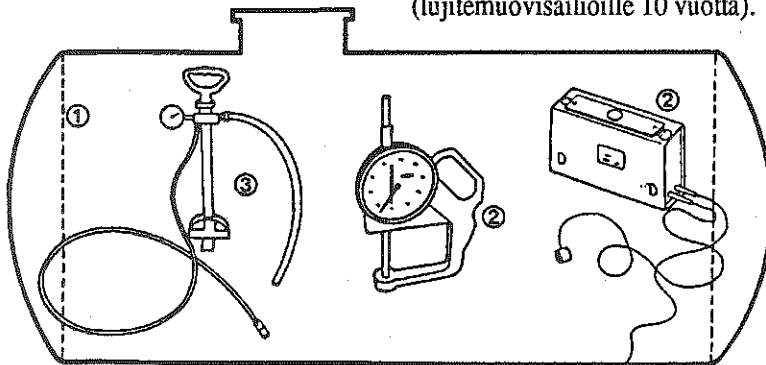
Kun säiliö on puhdistettu, suoritetaan varsinainen tarkastus, joka koostuu seuraavista osatehtävistä:

- hitsisaumojen ja sisäpintojen silmämääräinen tarkastus
- syöpymien syvyyden mittaaminen ja seinämän paksuuden määrittäminen
- öljyn paluuputken tiiviiden tarkistus.

Tarkastuksesta laaditaan pöytäkirja, johon merkitään tarkastuksen tulos sekä mahdolliset toimenpidesuosittukset. Tilajana saat oman kappaleesi, toinen kappale lähetetään tarkastajan toimesta kunnan palopäällikölle.

Mitä tarkastus maksaa?

Tarkastuksen hinta riippuu säiliön koosta mutta on 1000-2000 mk.

Omakoti- yhdistys mukana Raittikarne- vaaleilla

Raittikarnevaalit Leppävaaran raitilla järjestettiin 31.8. nyt jo neljännen kerran.

Vaikka sää suosikin tapahtumaa, osallistujamäärää vähensi samaksi illaksi osunut Helsingin juhlatiikköjen Taiteiden yö. Tämä oli odotettua ja siksi Arja Salmi Leppävaara-seurasta olikin ollut yhteydessä juhlatiikköjen järjestelijöihin hyvissä ajoin ennen päivämäärän lukkoonlyömistä. Tuoloin vielä oltiin kuitenkin sitä mieltä, että Taiteiden yötä ei enää järjestettäisi, ja näin siinä sitten kävi!

Mutta oli väkeä liikkeellä Raittikarnevaaleissakin ja Omakotiyhdistyksellä oli yhdessä Leppävaara-seuran kanssa tiedotuspiste, josta sai tietoa toiminnastamme, voi liittyä jäseneksi tai vaikkapa maistella syksyn omenasatoa. Oli hyödyllistä ja hauskaa olla mukana.

- Miten loma meni?
- Kurjasti! Satoi joka päivä.
- Ai, oothan sä ruskettunut.
- Ei se oo rusketusta, se on ruostetta!

- Isäni on oikea tee-se-itse mies.
- Miten niin?
- Aina kun pyydän häntä tekemään jotakin minulle, hän sanoo: tee itse!

Valokuvakilpailu lähiluonnosta

Luonnonsuojeluvuoden kunniaksi ovat Suomen Luonnonvalokuvaajat, Suomen Luonto ja Euroopan Luonnonsuojeluvuosi 1995 julistaneet Lähiluonto valokuvauskilpailun.

Euroopan Luonnonsuojeluvuosi 1995 korostaa erityisesti suojelualueiden ulkopuolisen luonnon arvoa. Suomessa teemana on luonnon monimuotoisuus. Luonto voi kukoistaa rikkaana ja elinvoimaisena myös kotinurkillamme. Osallistu kilpailuun! Uudet, yllättävät ja rohkeatkin näkökulmat ovat valttia.

Aikaa ei ole enää paljon, sillä kuvien viimeinen postituspäivä on 29.9.95.

Älä aikaile, vaan soita ja kysy lisää Arja Pihlajistolta puh. ilt. 544 502.

Eroon ongelmajätteestä ja metalliromusta

YTV:n metalliromua ja ongelmajätettä keräävät autot ovat jälleen liikkeellä. Nyt sinulla on vielä aikaa syynätä nurkkiasi ja kasata autotallin nurkkaan valmiiksi romut, joista haluat päästä eroon - ilmaiseksi!

Ongelmajätteitä ovat: käytetyt akut ja paristot, vanhat lääkkeet, maalinloput, liuottimet, kasvinsuojeluaineet, jäteöljyt yms. Metalliromua keräävä auto ottaa mm. vanhat jääkaapit ja pakastimet, liedet ja polkupyörät.

Jätteet pitää kuitenkin erotella siten, että kaikki lääkkeet ja maalit eivät ole samassa säkissä vaan jokainen laji omassa pussissaan.

Pida myös huoli siitä, että tuot romut autolle oheisen aikataulun osoittamana aikana;

et aikaisemmin odottamaan autojen tuloa, koska kerääjillä ei ole aikaa kierrellä keräyspaikoilla, etkä autojen jo lähdeyttä jätä romujasi keräyspaikalle, sillä kukaan ei niitä nouda enää myöhemmin!

Autot ovat tiistaina 3.10.

20.00-20.35 Lintuvaarantie 50, Paulakosken parkkipaikka

20.40-21.00 Hämeenkyliäntien ja Jääskeläntien kulma **Huomi uusi paikka**

ja keskiviikkona 4.10.

17.20-18.00 Sotilastorppantien urheilukenttä

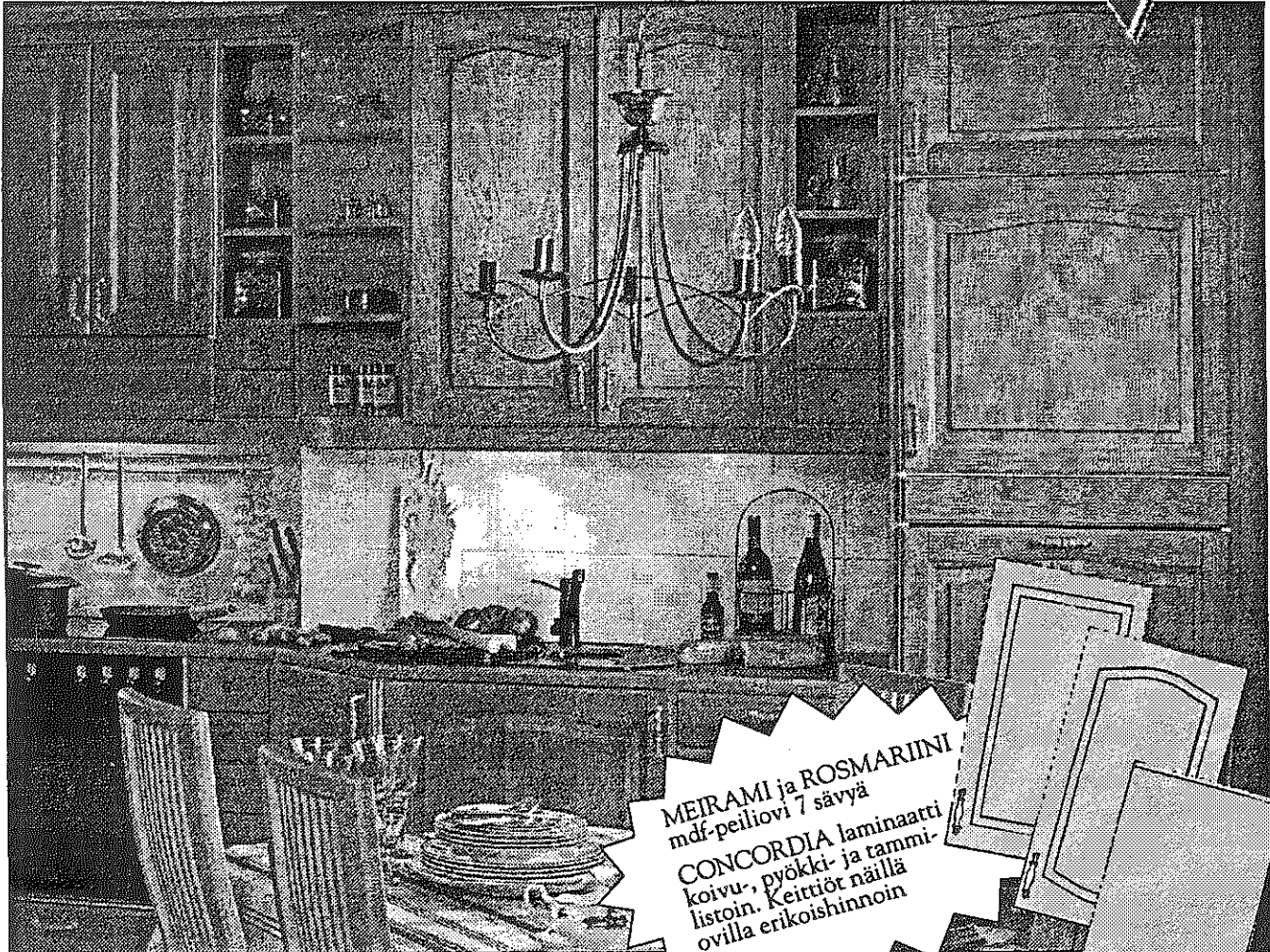
18.10-18.30 Sininärhentie, ent. Tikan kaupanpiha

18.35-18.55 Porarinkadun pää, Vallikallio

Topi tekee tunnelman

Kuvassa PARONI ruusupuu

MEIRAMI ja ROSMARINI
mdf-peiliövi 7 sävyä
CONCORDIA laminaatti
koivu-, pyökki- ja tammi-
listoin. Keittiöt näillä
ovilla erikoishinnoin

Syksyn kuuma keittiötarjous

Nopealle päättäjälle:

Keittiökaupan yhteydessä (keittiön hinta vähintään 18.300,-)

Tiskiallas kaupan päälle!

(Blancomultiplus)

Lisäksi tarjoamme kaikkiin kalusteostoihin reilun hintaedun!

Ovimalleihin Meirami, Rosmariini ja Concordia erikoishintaryhmä!

Ehdot voimassa tilauksille, jotka tehty 30.9. mennessä ja toimitukset vuoden 1995 aikana.

**TOPI ON
SUOMEN TOISEKSI
SUURIN KEITTIÖMERKKI!**

Rahoitus esim. 10.000,- / 5 v / 271,- kk-erä.

Vi betjänar även på svenska!

Tuo tarjouspyyntösi meille, ota mitat mukaan!

TOPI
KEITTIÖT
KYLPYHUONEET

ESPOON TOPI-KEITTIÖT

Läkkisepänkuja 2, Leppävaara, Gallerian puoli.
Puh. 512 2808, ark. 10-17, la 10-13